

Sanda Toma

N-am avut nici o premieră

Toamna 1969, iarna și primăvara 1970 au constituit pentru mine, o stagiune memorabilă. Unică! Incredibilă! Prima în care n-am avut nici o premieră. E drept, am moștenit, din stagiunea trecută, trei roluri. Dar, cum soarta moștenirilor este ca mai totdeauna să fie irosite, și rolurile mele s-au cam dus pe apa sîmbetei. Două dintre ele, le-am pierdut în mod neverosimil și clasarea lor la „dosarul amintirilor” m-a întristat nespus. Alexandra Ivanovna (Sașa), nefericita soție a lui Platonov — cehovianul „Hamlet de provincie” — zace în magazia teatrului înneacă în praf și naftalină și, deși s-a zbatut, odată să iasă din nou la rampă, rezultatul a fost îndoielnic. (Reluată pentru câteva spectacole în deplasare, reprezentația a recăzut glorios în uitare.) Biata Fleur (*Croitorii cei mari din Valahia*) s-a bucurat de strălucirea efemeră a unei comete, a cărei trenă abia dacă mai gîdîlă memoria celor care au dorit cîndva s-o vadă și n-au mai apucat-o pe firmament. Surghiunita (pe scenă și de pe scenă!) Doamnă a Țării Românești, care trebuia — în piesă — să ajungă la Anjou — n-a ajuns în realitate, nu se știe de ce, la Festivalul Internațional de la Cezareea, unde este invitată cu insistență și unde, avînd în vedere că Festivalul are loc în august, gazdele mai nădăjduiesc probabil s-o vadă sosind. (Cine și de ce a pus bete în roțile de la butca Măriei Sale Doamna, tocmai cînd trebuia să reprezinte pentru prima oară dramaturgia originală contemporană la un Festival Internațional?!)

În sfîrșit, Liana, fermecătoarea prezență feminină în jurul căreia gravitează colegii de birou ai lui Nicnic, își trage grațios sufle-

tu, apropiindu-se, ce-i drept, de cea de a 300-a apariție. Cel puțin fata asta nu-m stîmnește nici un regret: a îmbătrînit pe scenă!

Iată însă că de vreo cîteva săptămîni (în sfîrșit!) o nouă făptură începe să capete formă: Estelle, una din nevestele *Scumpului nostru Antoine* (Anouilh; regia Lucian Giurchescu). Sper că ea mă va ajuta să le uit pe nedreptățile Sașa și Fleur și totodată va contribui să nu mă uite publicul...

Dar aceste speranțe vor deveni sau nu realitate abia la toamnă, cînd va avea loc premiera.

Trecînd în revistă doleanțele mele personale, aș vrea să menționez că în această stagiune — prima sub conducerea tînărului nostru director, animator și regizor Lucian Giurchescu — la Teatrul de Comedie au avut loc cîteva premiere: o piesă de Brecht, Machiavelli și un titlu din dramaturgia originală.